

ILEGAŁNI DEMOKRACIE

0.9.

27.1.90

stanuli u jesliček s čerstvě na svět přišedším Ježíškem a dali mu najevo svou oddanost. Nic nového tedy nezjevují, ale přesto netradičním pohledem na věc rozmetám tuto přežitou pověru.

Nejdříve se zastavme nad podivností, že se jedná o královské jedince. Doba, v níž k celé události mělo dojít, se vyznačovala až božskou úctou k vládci i toho nejnepatrnějšího území. Mohlo tedy vůbec dojít k tomu, aby panovník cestoval bez ozbrojené stráže a často také svých dvořanů? Nikoli! Taková věc byla zcela nemožná. Musíme tedy jít dále než křesťanská věrouka a tento problém seriózně řešit. V podstatě se nabízí dvě východiska: buď tři osoby stanuvší u jesliček nebyli králové a nebo se tak stalo i v přítomnosti jejich doprovodu. Co vyplývá z výsledků prvního? Dostí překvapující fakt - totiž, že bible připisuje královskou hodnost osobám zcela neznámým a neověřeným. Do Betléma se tak mohli dostat např. tři pobudové, jejichž oddanost by Ježíši příliš neprospěla. Opustme tedy tuto až heretickou linii a připusťme, že se skutečně jednalo o krále, i když s doprovodem. Může se zdát, že jsme tak dospěli k bezrozpornému závěru. Ale jak je známo - zdání klame. Nesmíme totiž zapomenout, kde se Ježíš narodil. Ve chlévě! Je tedy možné, aby se do tak malého prostoru vměstnal byt i jen ten nejnutnější královský doprovod/ a ten by tam být musel, neboť králové vcházeli osamoceni snad jen do svatyní - a na záchod/? Inu, možné to samozřejmě je, ale domnívám se, a myslím že oprávněně, že by takový shluk lidí přítomná zvířata natolik poplašil, že by ušlapala celou svatou rodinu i s třemi králi. To by ovšem znamenalo smrt křesťanství doslova v plenkách! A zde si dovoluji objasnit svoji teorii o průběhu celé záležitosti: Betlém skutečně navštívili králové i s doprovodem a poklekli před Spasitelem. Ale! Vše se odehrálo v bytelné stodole o rozměrech menšího paláce, v níž kromě Marie, Josefa a jejich synka bylo jen seno a něco vojtěšky. Tento fakt zn.

mená, že křesťanství již od samého začátku inkli-
novalo spíše k majetnějším vrstvám.

Velmi zarážející je též okolnost za jaké pano-
vníci cestu do Betléma podnikli. Každý pocházel z
jiného koutu světa/ podle E. Wallace se jednalo o
Egyptana, Řeka a Inda -viz Ben Hur/. A všichni tři
se pustili za zářící hvězdou, jež je měla dovést k
novému králi. Dostalo se jim božího vnuknutí a šli
-doslova jako blázni. Bylo to vůbec možné? Pochybu-
ji! Opustit království a dvůr a odejít neznámo
kam, to se přičítá naprosto všemu, i když uznáme boží
vůli. Určitě by se na každém dvoře našla klika, kte-
rá by tomu zabránila všemi prostředky, vraždu nevy-
jímaje. Vždyť v očích poddaných by se z krále stal
blázen tvrdohlavě jdoucí za svým preludem. A to je
ště mocenské struktury v dějinách lidské společno-
sti nedopustily/ např. v Egyptě to řešili otevře-
ním lebky/. Zde se tak dostáváme k paradoxu. I když
jsem v předchozí odstavci návštěvu panovníků
připustil, nezbyvá mi teď nic jiného, než ji v plné
míře popřít. Neboť mohlo se sice zdát, že vládce o-
dešel ze země v doprovodu nejvěrnějších, ale poně-
vadž cesta- např. z Indie je velmi zdoluhavá, k je-
slím už nemohl dojít jako panovník, neboť byl ve
své vlasti s největší pravděpodobností již dávno
svržen. Před Ježíšem tedy stanuly tři zkrachovalé
existence, o jejichž královské hodnosti by se dalo
s úspěchem pochybovat. Tuto tezi lze podepřít je-
ště jedním a nezlomným pilířem pravdy. Jde o neofi-
ciální návštěvu u Herodesa. Proč tam jejich veliče-
stva vůbec chodila? Vždyť tím, že objasnila účel
své návštěvy, zavedla příčinu ke krvavému vraždění
tisíců nevinných chlapců. Jak to tedy opravdu bylo.
Provedme si nyní takovou malou rekonstrukci: v blí-
zkosti Jeruzaléma docházejí poplašené zprávy o pád
všech tří trůnů. Králům se otevírají oči. Za cenu z-
směšnění se vydávají uctít nového krále a ten se
jim odvděčí způsobem vskutku nečestným. Situace je
krajně napjatá. Vyjádřit svou nelibost by znamenal

[illegible]

Od vzrušujících pohledů do dějin nyní přístup
me k trochu nudnější, leč přesto zajímavé etymolo-
gické úvaze. Jejím předmětem jsou jména "tří králů"
-Kašpar, Melichar a Baltazar - jména na starověk a
Blízký Východ vsutku neobvyklá. Je až překvapující,
že se nad nimi dosud nikdo hlouběji nezamyslel. Je
to tedy na mně. První v řadě je Kašpar. S ním budu
měrně velice rychle hotov. Domnívám se, že už tehdy
mělo slovo "kašpar" význam jaký má dnes. Označova-
lo člověka bláznivého, často hloupého, někdy i nepř-
jemného. Je jasné, že za to, jak se člověk jmenuje,
sám nemůže, ale jelikož se v tomto případě jedná o
událost do jisté míry výjimečnou, musíme v tomto p-
jmenování hledat symbolický význam. Kašpar byl zře-
mě člověk slabomyslný, lépe řečeno úplný blbec, u n-
hož měl Bůh velkou naději, že jeho hvězdy uposlechn-
e. Bylo také třeba, aby Ježíš hned po svém narozen-
pocítil určitou intelektuální převahu nad přítomn-
mi a k tomu skýtal Kašparův debilně se usmívající
obličej ideální příležitost. Výrok: Blahoslavení ch-
dí duchem, lze tedy chápat i jako jakousi velkomys-
nou Ježíšovu reminiscenci z dětských let a do jis-
té míry svědčí i o tom, že Ježíš si Kašpara neustá-
le připomínal a utvrzoval si tak sebevědomí. Druhý
oříšek je Melichar. Toto jméno nám skýtá hned dva
skryté významy, pravděpodobností naprosto rovnocen-
né. Můžeme ho chápat jako označení osoby převádějící

cí melouchy. Tento závěr není tak naprosto nesmyslný, jak by se mohlo zdát. Melichar se na cestu navedl zřejmě jen kvůli pánu Bohu, ale proto, že mu to něco slíbil za provedení tohoto úkonu, který na rušoval dosti zásadním způsobem královskou povinnost. Nebyla to tudíž hvězda, která Melichara vedla do Betléma, ale spíše vidina zisku, pro který byl ochoten obětovat i své pohodlí-tento počin můžeme kvalifikovat jako prapůvodní formu melouchu. Druhý význam tohoto jména si každý uvědomí, jestliže si ho jen trochu pozměníme na "Šmelichar". Podobnost se sloven "šmelina" je do očí-bijící. Znamenalo by že Melichar chtěl např. vylézt z božího narození kapitál, který by dalšími machinacemi rozhajmoval. Mohlo by se jednat o určité úlevy u posledního sedu nebo o autorská práva na rozhovory o celé akci nebo na možnost využití celé záležitosti jako reklamy či politického kapitálu do nadcházejícího volebního období /vždyť plakáty typu: Volte Melichar -byl Ježíšovi za kmotra -by nenechaly jediného voliče chladným./ atd. Tedy stejně jako v případě melouchu, i zde šlo Melicharovi o osobní prospěch. Posledním oříškem je Baltazar. V jeho případě bude řešení trochu krkolomější. Vypuštěním skupiny hlásek -lta- dostáváme pojem "bazar". Tato operace však n své opodstatnění, neboť pocházel-li Baltazar z Indie, pak stejně jako všichni ostatní panovníci onu skupinu hlásek ve jméně mít musel. Je to totiž záležitost tradic. Indiští panovníci se totiž touto tzv. božskou skupinou odlišovali od obyčejných smrtelníků, o čemž svědčí např. jména jako Giltaměš, Habaltéta a mnozí další, jakož i pojmenování stavební hmoty, která byla v Indii považována za dar bohů- ano, mám na mysli maltu. Ale vraťme se k Baltazarovi. Te jak je vidět, chtěl v Betlémě prodat zboží Dálného Východu, tenkrát tak vzácné, a možná, že chtěl i sprstě kupčit s Ježíšovými jeslemi, jeho rouchem a dalšími relikviemi. Můžeme zde, jak vidno, nalézt i tradici svatých ostatků.

Již několikrát zde byla nakousnuta otázka národnosti tří králů. Podrobme ji tedy hlubší analýze: velmi zarážející je fakt, že jeden z nich byl černoch. Jak se do Betléma dostal? Mohl to být Nubijec neboť v Egyptě byli tito používáni v pravidelné armádě, ale to by zase nebyl král. Je vidět, že i zde se patrně jedná o symbol. Černoch totiž na řadu u jesliček přichází poslední a ještě k tomu je napomínán, aby nevystřkoval bradu. Co tím chce církev dokázat? To je, myslím, jasné. I když jsou si před tvář boží všichni lidé rovni, někteří jsou si rovnější a pořádek musí být. Tento nepatrný osten rasismu by při patřičném podání značně zkompromitoval křesťanství již od samého začátku a později by prakticky znemožnil působení misionářů na "černém kontinentu". Byl a je proto pomíjen a brán jako naprosto nepodstatná záležitost, víceméně i jako dílo náhody, jež ~~určila~~ určila pořadí u jesliček. Dále je velmi nejasné, proč do Betléma nepřišel žádný Číňan. Vždyť už tehdy se jednalo o národ značně početný a kultivovaný. A možná, že právě proto od nich Bůh odvrátil svou tvář. Vždyť neolitická revoluce proběhla v Číně o tisíc let dříve než na Blízkém Východě. Číňané měli střelný prach, hedvábí, kompas, rakety a hlavně velmi důkladně propracovaný systém náboženství a filosofii, tudíž by křesťanskou věrouku s jejími dogmaty hravě vyvrátili. Proto jim ze stala cesta do Betléma uzavřena. Z tohoto hlediska se jeví boží rasová politika velmi neohrabaná, nepřehledná a tudíž zavrženíhodná.

Pokusme se nyní s těmito závěry konfrontovat tříkrálovou tradici tak, jak je udržována podnes. Je jasné, že nápěv "my tři králové jdeme k vám..." se jeví jako hrubá mystifikace a falšování historických dat. Přinejmenším by se mělo vypustit slůvko "králové", což je žádost, myslím si, zcela oprávněná. Dalším hrubým nedostatkem je rým.. "a ty černý vzadu nevystřkuj bradu..". Copak žijeme v apartheidu? Mělo by tedy dojít opět ke změně a to zhruba

tomto duchu: a ty černý vřadu, pojď mezi nás dopředu -nebo tak nějak.V písni se též zpívá o přání dlouhých let.To ovšem"tři králové"Ježíšovi nepřál /vzpomenme audienci u Heroda/.Nechci rýpat,ale i zde je na místě změna-např.:my jsme k vám přišli dále a už jsme vás i udali.Po těchto drobných kosmetických úpravách by celá píseň dostala úplně nový náboj a daleko lépe by odrážela historickou skutečnost.Pro mne nepochopitelnou záhadou zůstává také fakt,že lidé"třem králům" mají něco dát.Vždyť by to mělo být právě naopak.To oni by stejně jako v Betlémě měli přinášet dary,i když z bůhvíjakých pohnutek.V podstatě tak dochází každý rok k hromadnému loupení a okrádání dobromyslných občanů.Tato tradice se vyostřila zejména v poslední době,kdy je ve větších městech udržována zejména díky romskému obyvatelstvu.Ti pak doslova jako kobylky zasypávají zejména panelové domy,kde obtěžují nájemníky.A jestli jim někdo neotevře,pak mu ukradou boty nebo znečistí práh.Je to jistě velmi nepříjemné,ale z historického hlediska tento stav věcí vlastně nejpřesněji vyjadřuje charakterové vlastnosti oněch bájných osob.

Vážení čtenáři.Doufám,že po přečtení tohoto zamýšlení již nikdo z vás nenechá své dveře zprznit křídovým nápisem K+M+B atd,neboť vězte,že tímto aktem podporujete zatemňování historicky daných jevů- lidskou blbost,šmelinu,absenci v zaměstnání-řemeslníků a-to je nejhorší- zejména rasismus.Naučte se dívat na tradice,jaké ve skutečnosti jsou.Nenechte se zmást medem kolem úst a jesličkami,u nichž v důstojné pokoře neklečí nikdo jiný než gauneři a prospěcháři.

Horst

/od našeho buchlovského zpravodaje/

Podíváme-li se třeba na hospodaření JZD/konkr
tně mám na mysli sloučené JZD Boršice u Buchlovic
nezbude ~~mám~~ nic jiného, než uronit slzu a potom se
dát co nejrychleji do nápravy, která je snad ještě
možná.

Je tomu pomalu už 30 let, co komunističtí knec ti pod nálepkou "kolektivizace" sebrali desítkám lidí krásná úrodná pole, zahrady a sady v Buchlovicích, tam, kde se polní tratě jmenovaly "Staré hory Nové hory, Slepčiny" aj. Jaká to byla příroda a jak tam krásně zpívali ptáci, na to může se slzami v očích vzpomínat pouze pamětník. Pak přijely traktory, buldozery a jiná zřůdná zařízení v rukách tehdejších omezenců a zničily vše, co jim přišlo do cesty. Z úrodných polí, zahrad a sadů nezůstalo nic živého. Postupně se na zmrtvělé půdě začaly rozrůstat řady betonových sošek a za nějaký čas již tu byl zelený strohý vinohrad. Tento se stal "pýchou" místního JZD, ale přišly roky, kdy se neurodilo a kdy začal vinohrad stárnout a kdy odcházeli na zasloužený odpočinek i jeho udržovatelé. Tehdy jej už téměř nikdo neošetřoval, celý zarostl trávou a ostružiním, ploty kolem něj proděravěly a zrezivěly. Když už to tak dál nešlo, část vinohradu byla vytrhána a zřízeno plané, neúrodné pole se splavenou orníci. V době prosperity vinohradu bylo vybudováno nákladné zavlažovací

vací zařízení vedené několikakilometrovým potrubím z přehrady na Smaďavce. Toto monstrum nebylo nikdy dotaženo do konce /dříve než mohlo být funkční, byly rozkřadeny hromady trubek, drenážek a skruží/ ne hledě na to, že před budováním zavlažování se provádělo odvodňování vinohradu-meliorace.

I hloupý občan se nyní musí tázat, kdo toto všechno vymyslel, projektoval a hlavně financoval. Stojí snad za tím vším dlouholetý předseda družstva Čuma? Samozřejmě není sám, je tu řada aparátníků s dícími dodnes na svých židlích a znevažujících naši demokratickou revoluci,

Toto je jenom zlomek ekologické zkázy, každý sdělný člověk při procházce mezi celinami musí zabrečet nad hospodařením tohoto družstva, kterému na zdevastovaných a chemikáliemi a zplavených polích už pomalu neroste nic jiného, než pochybná kukuřice nebo obilí nevalných kvalit, jehož hektarové výnosy jsou rok od roku více a více podpírány hnojením dusíkem a papírově zvyšovány, takže pokud to tak půjde dál, budeme se potácet v astronomických výnosech. Každý obyčejný pracovník laboratoří analyzujících kvalitu zrna vám potvrdí, že ani kvalita zrnin není valná a na hodnocení potravinářské pšenice se mus mnohdy upravovat normy, aby se splnil státní plán zrnin do mlýnů a pekáren.

Ale vraťme se k vinohradu v Buchlovicích. Přest že se o něj už nikdo nestará, sem tam se tu nějaký ten hrozen urodí. To potom vzroste zájem ze strany vedení JZD a obírat hrozny jezdí brigádníci ze šk i z řad pracovníků družstva. A ne abyste náhodou prošli děravým plotem a udělali si do vinohradu v cházku. To by vás mohla potkat hlídačská dvojice s čaganem a mohla by vás i osočit z krádeže hroznů, přestože u sebe nemáte ani tašku. A kdybyste se náhodou bránili, pak vám dotyční sdělí, že tu nemáte co dělat a jiné výhrůžky a pak následuje školení tom, jak se máte v socialistické vlasti dobře, jak vaše babička, které sebrali pozemek právě v místě

vinohradu, si hezky v socialismu žije, že má důchod a veškeré zabezpečení atd./soudruzi Jurča a Gabriel snad prominou.../.

Člověk se naštve, zvláště když slyší lživá slova ve sdělovacích prostředcích. To jednou v průběhu loňského roku si náš, už jmenovaný předseda JZD Bošice u Buchlovic, soudruh Čuma, tak zalhal, že člověk který nezná skutečné hospodaření tohoto JZD, by si mohl myslet, že soudruh Čuma je předsedou prosperujícího družstva, minimálně formátu agrokonbinátu Ššovice. Ó, co bylo té samochvály, co se rozhlasem šířila, ó té nadutosti a pýchy, co jsme slyšeli z úst soudruha Čumy. Přál bych redaktorům vysílání, kteří tuto frašku spískali, aby se sami podívali na zubožená pole a do vinohradu a ne do tabulek a statistických výkazů jmenovaného družstva.

Toto všechno je jen malinký dílek zdemolované krajiny a životního prostředí v Buchlovicích. Viniček je i nabubřelá vrchnost MNV Buchlovic v čele s předsedou Mikulíkem a jeho pravou rukou-soudruhem Dvořákovou. Podívejme se na hrůzné kolonie chana Smraďavce, na nesmyslné zastavování polí a zahr kolem obce, na "povolené" stavby u lesa, na další nsmyslné plány zástavby pozemků, které jsou zpracovány do hrůzných rozměrů. Ranou do oka je i nevkusný národní výbor se zdravotním střediskem stejně jako povolování staveb domů pro lidi. Jaké lidi? Pro prominenty, kteří zaplatili, pro příbuzné a známé vlivných. A tohle všechno má být spravedlnost?

Na tato a podobná témata by se dalo mluvit donekonečna, stále bychom přicházeli na nové a nové skutečnosti. I tak vidíme, že bývalé mocenské, destruktivní a obohacující se struktury byly prorostlé až úplně dolů, podporovány zákony a nomenklaturami-vymoženými, s nimiž se budou tito aparátníci těžce loučit.

Snad nejdůležitější ze všech bude v příštích dnech a týdnech zlikvidovat tuto odpornou parazitu cí smetánku, objektivně se podívat i na jejich ne-

práve zbudované majetky a posléze přejít ke svobodným volbám lidí, kteří nezklamou naši důvěru.
Amen.

Buchlovický dopisovatel I.D.
Květoš Krystýnek

SVOBODNÝ DECH MŮŽY

Apokalypsa bytí

Zázraky těl zmizí
chce to jen čas
všemocné vakuum
a splynutí věčné
štěrk z kostí a kamenů

Pyramidy náhrobků
nebude nikoho
kdo by je oplakával

Samota světa
sídlí v jeho jedinečnosti
a nelze utéci
z jejího dosahu

Všechno je a není
slunce sálající temnotami
Lidé, jejich děti
a zase lidé
Jiskry

a

nicota

00000000 TENTOKRÁT NA ZÁPADĚ
/část šestá/

00000000000000000000

"Opravdu?" pacholek se začínal třást na celé těle.

"Opravdu!" řekl tvrdě Collins, kterému se Davidův strach mimořádně hodil.

David strávil v ložnici asi hodinu, pak rychle vyběhl po schodech do indiánova pokoje a zavřel dveře. Tento nezvyklý čilý ranní provoz probudil samozřejmě také Lewise, který po nočních událostech spal jako zabítý. Rychle se oblékl a sešel do jídelny, ve které už pan Collins se svou ženou popíjeli ranní kávu.

"Dobrého jitra přeji," pozdravil slušně Gregor, neboť ani vražda ho nez bavila dobrého vychování.

"Nápodobně," odvětil Collins. "Jak jsi se vyspal?"

"Dobře. Spal jsem jako zabítý." Lewis nevěděl, kam otázkou Collins míří. Další rozhovor mu však udělal ve věci jasno.

"Neslyšel jsi v noci nic?" zeptal se ho opatrně Collins.

"Ne, nic jsem neslyšel. Proč?" pospíšil si s odpovědí Lewis.

"Ale, celou noc mě budil štěkot kojotů, tak proto se tě ptám," mistrně zahrál celou věc do autu Collins.

"Ale teď se už pojďme najíst," přerušila nepřijemnou rozmluvu Nancy. Lewis však byl mimořádně otrlý a neodpustil si poznámku: "A kde je náš rudý přítel? Cožpak ještě nevstal?"

"Ale, víš, že ani nevím?" Collins na sobě nedal nic znát. "Ale máš pravdu. Někdo by ho měl jít vzbudit, vždyť mu vystydne káva."

"Již běžím!" zvolala Nancy a radostně vyběhla z jídelny. Za chvíli se vrátila s tím, že Dýmající hr mada bizoního trusu již vstal a co nevidět je dol na snídani. Lewisovi vyrazil na zádech studený pot. Neustále sebou trhal a nervózně pokukoval po dveřích. Náhle se ozvalo z patra.

"Paní Collinsová, prosím vás, nemáte tady někde

mýdlo? Chtěl bych smýt prach z cesty." Lewis se roztřásl.

"Ale jistě," odpověděla Nancy, "hned vám nějaké přinesu. Omluvíte mne na okamžik?" obrátila se k mužům.

"Ale jistě, jen běž potěšit tu rudou kůži kouskem mýdla," zašprýmoval Collins a poplácal manželku po zádech.

"Juji!" vypískla Nancy a odskotačila.

"Johnne," ozval se najednou Lewis, "chtěl jsem ti říct, že odjíždím."

"Jakže Gregore? Ty nás chceš opustit?"

"Víš, Johnne, už vás obtěžují hodně dlouho a zejména na teď, když máte mnohem vzácnějšího hosta, bych zde jenom překážel."

"No, jak myslíš!" souhlasil nečekaně hladce Collins. "A kdy miníš odjet?"

"Hned."

"Hned? A to se ani nerozloučíš s Nancy a s Dýmající hromadou bizoního trusu?!" zvolal překvapeně Collins.

"Víš, to loučení by udělalo můj odjezd ještě těžším," řekl Lewis, vstal a potřásl Collinsovi rukou. Vyběhl na dvůr, vyvedl ze stáje svého koně a urychlen odjel, aniž si vzal své věci.

"To jsem z toho jelen," bručel si Collins, ale pak mu došlo, že čím méně svědků, tím líp. Spokojeně se z přel do židle a očekával Nancy, která se měla objevit každou chvíli.

"Kde je Gregor?" vpadla Nancy do jídelny.

"Odjel."

"Proč?"

"Prý je tu už moc dlouho a tak. Vždyť ho znáš, hraběnka." Collins se usmál, vstal a chytil Nancy za ruce.

"Nancy, tak se mi zdá, že jsme z toho venku." A prudce se s ní zatočil.

/pokračování příště/

MRAZIVÝM RÁNEM
TICHOU ULICÍ
ŠEL MUŽ A NÁZNĚ
KRKAL...

BYL TO ARNOŠT
HAVELKA
PRAVĚ SE VRA-
CEL Z OSLAVY
KONCE ROKU
- SILVESTRA.

SKŘÍPÁNÍM VĚŘEJÍ
SE VZBUDIL JEHO
PŘÍTEL JOSEF
HUSÁŘÍK.

TAK CO, ARNOŠTE, JAKÝ
BYL SILVESTR?

JE TAM HROZNÁ
KOSA, JOSEFE.

ZE BY SE OCHLADILLO?
MUSÍM SE PODÍVAT.

ŘÍKAL JSEM TI, JOSEFE
ŽE JE TAM HROZNÁ
KOSA...

A POUCENÍ? PŘI NÁVRATU ZE SILVESTRA NEZVRACEJTE
PŘEDE DVEŘE. VAŠI PRAVĚ SE PROBUDIVŠÍ PŘÁTELE
BY DO TOHO MOHLI ŠLAPNOUT! © 1990